

Franciszkańskie Źródło

PARAFIA ŚW. FRANCISZKA Z ASYZU W CZĘSTOCHOWIE

strona internetowa parafii: www.swfranciszek.czest.pl

Sierpień to miesiąc, w którym Częstochowa przeżywa szczególne obciążenie turystyczne. Na Jasną Górę w tym czasie wyruszają tysiące pielgrzymów, by u tronu Pani Jasnogórskiej obchodzić święto Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, zwane również świętem Matki Bożej Zielnej, przypadające 15 sierpnia.

Historia pielgrzymowania na Jasną Górę

Najstarsza udokumentowana pielgrzymka na Jasną Górę odbyła się w 1626 roku z Gliwic. Była wyrazem wdzięczności za uratowanie miasta przed wojskami duńskimi podczas wojny trzydziestoletniej. Po cudownym ocaleniu 80 mieszczan wyruszyło z pielgrzymką do Częstochowy, gdzie 29 września 1626 roku umieścili sztandar z wizerunkiem Maryi oraz złożyli ślubowanie, że co roku będą odbywać pielgrzymkę.

Drugą w kolejności była piesza pielgrzymka z Kalisza. Po raz pierwszy ruszyła w 1637 roku. Jest to jedyna piesza pielgrzymka w Polsce, podczas której pątnicy pokonują pieszo drogę w obie strony.

Kolejną pielgrzymką zmierzającą w stronę Częstochowy była grupa z Warszawy. Po raz pierwszy wyruszyła 6 sierpnia 1711 roku, była wówczas wypełnieniem ślubowania złożonego w imieniu mieszkańców stolicy przez członków Bractwa Pana Jezusa Pięciorańskiego za uwolnienie miasta od szalejącej zarazy.

Czas nowenny

Po uroczystych obchodach Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, rozpoczynają się przygotowania do obchodzonego w dniu 26 sierpnia Uroczystości Matki Bożej Częstochowskiej. Warto podkreślić, że to jedyna nowenna przed świętem maryjnym. Ma charakter ogólnonarodowy, a w tym roku wpisuje się w dziękczynienie za odzyskaną przez Polskę wolność.

Nowenna to 9-dniowa modlitwa, przygotowująca do głębszego przeżywania danej uroczystości. Szczególnym wyrazem przygotowania do dnia 26 sierpnia jest pielgrzymowanie wszystkich częstochowskich parafii na wieczorną Mszę św. na Jasną Górę.

Pielgrzymka naszej parafii

W piątek, 17 sierpnia 2018 r., rozpoczęło się bezpośrednio przygotowanie do uroczystości ku czci Matki Bożej Częstochowskiej, był to również dzień naszej parafialnej pielgrzymki na Jasną Górę. Jak co roku wszyscy chętni parafianie spotkali się pod kościołem skąd wyruszyli na pielgrzymi szlak. W trakcie wędrówki wierni wychwalali Maryję śpiewem

oraz modlitwą różańcową, niosąc w sercach intencje, później złożone u tronu Pani Jasnogórskiej.

Trud wędrówki pod szczyt Jasnogórski podjęli zarówno ludzie starsi, niektórzy schorowani, ale także małe dzieci, które z radością kroczyły ulicami miasta.

Uroczysta Msza św. podczas której kazanie wygłosił biskup pomocniczy archidiecezji częstochowskiej Andrzej Przybylski, zakończyła się wspólnym odśpiewaniem Apelu Jasnogórskiego, po którym wszyscy zgromadzeni udali się do swoich domów.

Tekst i zdjęcia: Marlena Przybylska

ŚW. STANISŁAW KOSTKA - PATRON DZIECI

I MŁODZIEŻY

Św. Stanisław Kostka urodził się w grudniu 1550 r. w Rostkowie. Ochrzczony został w kościele parafialnym św. Wojciecha w Przasnyszu. Rodzice jego - Jan Kostka, kasztelan zakroczymski i Małgorzata z Kryskich, pochodząca z Drobina koło Płocka - byli bardzo religijni. Miał czworo rodzeństwa: trzech braci - Pawła, Wojciecha i Mikołaja oraz siostrę Annę. Bracia - Wojciech i Mikołaj zmarli w dzieciństwie.

Stanisław od najwcześniejszych lat życia wzrastał w religijnej atmosferze rodzinnego domu, o której tak pisze jego brat Paweł: "Rodzice postępowali z nami surowo i przyzwyczajali do modlitwy i uczciwości. Wszyscy nas upominali i brali udział w naszym wychowaniu, wszystkich czciliśmy, przez wszystkich byliśmy kochani".

Do dwunastego roku życia Stanisław pobierał nauki w domu rodziców i u miejscowego kapelana. Następnie przez dwa lata razem z Pawłem kształcił się i wychowywał pod opieką młodego nauczyciela Jana Bilińskiego. W czternastym roku życia, w początkach lipca 1564 r., wyjeżdża z Pawłem i Janem Bilińskim na dalszą naukę do Wiednia. Zamieszkał w konwikcie, tzn. w internacie prowadzony przez Ojców Jezuitów. Były to czasy tzw. reformacji. Cesarz Maksymilian II skłaniał się do protestantyzmu. Po ośmiu miesiącach pobytu w Kolegium, gdy Ojcom Jezuitom zabrano internat, Stanisław musiał się przenieść do domu luteranina Kimberkera.

Początkowo nauka sprawiała Stanisławowi trudności. W drugim jednak roku należał do najlepszych uczniów, pod koniec zaś trzeciego roku prześcignął nawet najlepszych. Zawdzięczał to nie tylko nieprzeciętnym zdolnościom, ale bardziej jeszcze pracowitości, pilności i sumienności, o czym świadczą jego notatki.

Wśród kolegów wyróżniał się pobożnością, skromnością i umiarkowaniem. Miał nabożeństwo do Najświętszego Sakramentu. Gorliwie służył do Mszy św., często pozostawał w kościele lub kaplicy na adorację. Odznaczał się też szczególnym nabożeństwem do Matki Bożej. Stanisław, mając zamiar wstąpić do zakonu Jezuitów, usiłował prowadzić życie na wzór zakonny, co było powodem przykrości, jakie miał ze strony starszego brata Pawła.

W czasie pobytu w Wiedniu, w grudniu 1566 roku, Stanisław ciężko zachorował. Obawiano się o jego życie. Powrót do zdrowia zawdzięczał cudownej interwencji Matki Bożej. Opowiadał potem w nowicjacie w Rzymie, że ujrzał Maryję z Dzieciątkiem Jezus, które złożyła mu na wyciągnięte ręce. Otrzymał wtedy polecenie wstąpienia do Towarzystwa Jezusowego. Powstały jednak trudności nie do pokonania na miejscu. Ojciec nigdy nie zgodzi się, by jego syn został zakonnikiem.

Kiedy Stanisław przekonał się, że w Wiedniu nie może być przyjęty do zakonu, zdecydował się na czyn, wydawałoby się, szaleńczy. Dnia 10 sierpnia 1567 r., w niedzielę rano po Mszy św., ubrany w ubogie szaty, by nie zwracać na siebie uwagi, decyduje się na ucieczkę. Zostawił list, w którym tłumaczy się przed Pawłem i Bilińskim dlaczego podjął taką decyzję oraz prosi o pożegnanie w jego imieniu rodziców. Paweł

z Błlińskim zorganizowali pościg, Stanisława jednak nie rozpoznano, gdyż był przebrany w ubranie żebracza.

Stanisław udał się najpierw do Augsburga, a następnie do Dylingi, mając nadzieję, że może będzie przyjęty przez prowincjała Jezuitów w Niemczech, Ojca Piotra Kanizjusza. Zaczynając Ojciec Piotr Kanizjusz, późniejszy święty, przekonał się o wielkiej wartości Stanisława i dał mu radę: jeśli chcesz być zakonnikiem, idź do samego generała Ojców Jezuitów do Rzymu. Wystawił też Stanisławowi wspaniałą opinię, pisząc: " Spodziewam się po nim rzeczy przedziwnych ".

Podczas długiej i bardzo uciążliwej podróży Stanisław napisał list do rodziców. Do Rzymu przybył 25 października 1567 r. i zapukał do furty klasztornej Ojców Jezuitów. Generał O. Franciszek Borgiasz, późniejszy święty, zdecydował o przyjęciu Stanisława do nowicjatu wbrew woli rodziców. Ceremonia przyjęcia odbyła się w trzy dni później, 28 października 1567 roku.

W nowicjacie, jak stwierdzili liczni świadkowie, był wzorem zakonnika. Najświętszą Maryję Pannę nazywał swoją Matką i Panią. Na miesiąc przed śmiercią Stanisław wyznał przyjacielom, że nie opuszcza go przeczucie o bliskiej śmierci. W dniu św. Wawrzyńca, 10 sierpnia 1568 r. w rocznicę swej ucieczki z Wiednia, zachorował i po raz drugi ujawnił swe przeczucie bliskiej śmierci. Prosił Matkę Bożą, by Jej Wniebowzięcie mógł przeżywać w niebie. Stan jego zdrowia nagle się pogorszył, poprosił więc o spowiedź, przyjął Komunię św i Sakrament Chorych. Osiemnastoletnie jego życie dobiegało końca. Odchodził z tego świata z całą świadomością. Z krzyżem i obrazkiem Matki Bożej w ręku dnia 15 sierpnia 1568 roku

o godzinie trzeciej zasnął cicho i spokojnie. Kościół ogłosił go błogosławionym w roku 1605, a świętym w roku 1726.

Za: <http://www.duszpasterski.pl/1036,11.html>

Z początkiem września rozpoczyna się nowy rok szkolny i katechetyczny, a wraz z nim nowy rok formacyjny w grupach modlitewno – duszpasterskich naszej parafii. Zachęcamy do włączania się do grup (szczegółowe informacje możemy uzyskać u duszpasterzy)

Nazwa grupy	Termin spotkań
Żywy Różaniec	I niedziela miesiąca, godz. 16:00
Chór Parafialny „CANTILENA”	czwartki, godz. 18:30
Schola Liturgiczna	czwartki, po Mszy św. wieczornej
Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży	piątki, godz. 19:00
Liturgiczna Służba Ołtarza (zapraszamy kandydatów do grona ministrantów)	Ministranci - soboty, godz. 10:00 Lektorzy – soboty, godz. 10:30

Sakramentalny związek małżeński zawarli Państwo: Małgorzata i Grzegorz Gaczyńscy, Kinga i Cezar Navarro.

Państwu Młodym składamy najserdeczniejsze życzenia!

Wszystkim wspierającym materialnie i duchowo prace remontowe w naszym kościele – składamy serdeczne „Bóg zapłać”!